

בשם

טיעימה שבועית בלמידה הדס היומי

אלה גאנז, אהגאץ נפישא וילא

סיום מסכת 'בבא בתרא' רומז לגאולה

ערוב היוצא לאחר חיתום שטרות גבוה מנכדים בני חורין וכו' ערוב בית דין לא בעי קניין בההיא הנאה דמיינן ליה גמר ומשעב נפשיה בא בתרא קלי:

כתב בספר "סמכת חכמים" דאללה השלשה מסכתות ג' בבorth רומנים לשיטת אלף שני, ומסכת בא בתרא החלק השלישי כנגד ב' אלפיים ימות המשיח, נמצא כי סיום מסכת בא בתרא הוא כבר סיום ימות המשיח הינו לעתיד לבא באלו השבעי, שאז יהיה היום הגדול והנורא, וזה שאמר ערוב היוצא לאחר חיתום שטרות, ערוב זה יצחק אבינו הערב בעדנו, כאמור במסכת שבת פט: שיצחק אבינו הוא המליץ והצדיק אותנו בדין, והוא יוצא ובא להמליץ ולהיות ערבי, לאחר חיתום שטרות, רצה לומר שטרוי חובי ודינים וקטלוגים שהיו על ישראל, גבוה מנכדים בני חורין, הינו לעתיד לבא שאז היא בחינת עלמא דחרירות עולם הבא נכסים מבני חורין, והוא גבוה בעדם להצלם מהטאות לזכותם במשפט.

זה שמאים הגمرا ערוב בית דין, הינו ערוב נקרא יצחק כנזכר, ובידי סתם היא הב"ד הגדול והנורא לעולם הבא, שאז הוא יהיה הערב לבדו, ולא כמו אברהם ויעקב שאמרו ח"ו, ויאמר הקב"ה לא בסבי טעונה, רק ישמע לטענות יצחק בלבד, וגם מהימן ליה לעם ישראל שירצטו לומר אתה אבינו גואלינו בשביב שיצילם בטענותיו, ורק הוא ירמז להם שיאמרו זאת להקב"ה ולא לו, עכ"פ מהימן הוא, גמר ומשעב נפשיה, והינו משעב נפשיה לגמר, וזה שפיר מכון בסיום מסכת בא בתרא כנ"ל, אז יתגלה למפרע כי כל הגבורות של יצחק היו גבורות קדושות וחסדים בשורשן וממנו יהיה הגאולה.